

MINCIUNA # 7

BEȚIA ȘI RELAȚIILE SEXUALE ÎNAINTEA CĂSĂTORIEI, ATÂT DE RĂSPÂNDITE PRINTRE STUDENȚI, TREBUIE SĂ FIE OK DIN MOMENT CE „TOȚI O FAC”

Studentții încearcă să se convingă că stilul lor de viață păcătos nu este atât de rău, spunându-și că toată lumea trăiește astfel. Imoralitatea sexuală, beția, drogurile, limbajul murdar, înșelăciunea și minciuna nu numai că sunt considerate activități normale printre studenți, dar ei se și laudă cu asemenea lucruri. Însă păcatul nu este ceva cu care să te poți mândri. Acestea sunt chestiuni de viață și de moarte. Plata păcatului întotdeauna a fost și întotdeauna va fi moartea (Romani 6:23). Caracterul sfânt al lui Dumnezeu este standardul absolut și neschimbător pentru moralitate. Și pentru că El este drept, El nu va lăsa niciun păcat nepedepsit. De aceea El ne avertizează în Exod 23:2: „Să nu te iei după mulțime ca să faci rău.”

Studentților, „nu vă înșelați! Nici cei desfrânați, nici cei idolatri, nici cei adulteri, nici bărbații care practică prostituția, nici homosexualii, nici hoții, nici cei lacomi, nici bețivii, nici bârfitorii, nici tâlharii nu vor moșteni Împărăția lui Dumnezeu.” (1Corinteni 6:9,10).

MINCIUNA # 8

OMUL ESTE ÎN ESENȚĂ BUN

Este uimitor că în lumina istoriei umane, oamenii încă se consideră a fi în esență buni. Gândiți-vă doar la secolul XX: două războaie mondiale, lagărele de concentrare naziste, Vietnam, 66 de milioane de ruși exterminați de la revoluția bolșevică și milioanele de oameni uciși sub conducerea lui Mao. Acestea sunt doar câteva exemple recente care dovedesc faptul că istoria omenirii a fost scrisă cu sânge și cu lacrimi. Omul încă încearcă să se înșele închipuindu-și că în esență este bun. Dar iată evaluarea realistă a Bibliei: „inima oamenilor este plină de răutate” (Eclesiastul 9:3).

Este adevărat că omul, așa cum a fost creat la început de Dumnezeu a fost bun, dar de când s-a răzvrătit împotriva Creatorului Său, omul a devenit depravat în însăși natura lui. Unul dintre motivele pentru care oamenii se consideră buni este faptul că ei se compară unii cu alții în loc să își compare viețile cu standardul drept și sfânt al lui Dumnezeu. Desigur, nu părem a fi prea răi dacă coborâm standardul astfel încât să se potrivească cu comportamentul nostru.

Noi ne uităm la aparențele exterioare. Câteodată reușim să ne curățim în exterior destul de bine, dar cum rămâne cu gândurile și motivațiile inimii? Iisus a spus că poruncile lui Dumnezeu țin de inima omului. De exemplu, porunca împotriva crimei merge mult mai adânc decât interdicția de a lua în mod fizic viața cuiva. De fiecare dată când îți pierzi cumpătul, sau nutrești resentimente, comiți o crimă în inima ta. „Oricine urăște pe fratele său este un ucigaș.” (1Ioan 3:15)

Poți reuși să ascunzi păcatul de cei din jurul tău. Te poți convinge chiar pe tine însuși că nu ești așa de rău. Dar fii sigur, într-o zi vei sta înaintea lui Dumnezeu și Îi vei da socoteală pentru fiecare gând, motivație și acțiune.

MINCIUNA # 9

DUMNEZEU MÂNTUIEȘTE OAMENII BUNI

Această minciună, deși este asemănătoare cu cea de mai sus, este de obicei auzită într-un context diferit. În timp ce minciuna precedentă este prezentată cu precădere la cursuri, aceasta este afirmată mai ales în mediul religios. Sună cam așa: Din moment ce Dumnezeu este un Dumnezeu al dragostei, dacă încerci să trăiești o viață bună, Dumnezeu îți va trece cu vederea falimentele morale (păcatele) și tu vei merge în rai. Chiar și în contextul religios presupus creștin, această perspectivă a „faptelor bune care cântăresc mai greu decât faptele rele din viața ta” este prezentată ca fiind Evanghelia. Dar nu aceasta este Evanghelia. Este o deformare a adevărului cu privire la păcatul nostru și la dragostea lui Dumnezeu. În primul rând, binele nostru nu este atât de bun pe cât credem noi, și răul nostru este mult mai rău decât credem noi. Pe lângă aceasta, deși Dumnezeu este un Dumnezeu al dragostei, El nu trece niciodată cu vederea păcatul. El este drept și sfânt și promite să pedepsească fiecare păcat. Dreptatea morală completă și absolută va fi înfăptuită în universul lui Dumnezeu.

Așadar care este situația unor oameni păcătoși ca mine și ca tine? Noi ne aflăm sub mânia și judecata dreaptă a lui Dumnezeu. Însă minunea adevăratei Evanghelii este că Dumnezeu are o modalitate de a pedepsi tot păcatul și totuși de a-i salva pe păcătoși. Dacă ești interesat să cunoști această cale, citește Noul Testament, în special Evangheliile. Un lucru pe care îl vei observa citind Biblia este că nimeni nu este destul de bun în sine însuși pentru a merita să ajungă în rai. Pe de altă parte, vei descoperi că nimeni nu este atât de rău încât Dumnezeu să nu îl poată salva.

Studentți, fiți atenți! Nu tot ce auziți în cămin sau la facultate este adevărat, chiar dacă este prezentat de oameni aparent bine intenționați și bine pregătiți din punct de vedere academic. Gândiți, faceți cercetări, și cereți-I lui Dumnezeu înțelepciune pentru a respinge minciunile și a accepta adevărul. „O, adevărat și cu totul vrednic de primit este cuvântul, care zice: „Hristos Iisus a venit în lume ca să mântuiască pe cei păcătoși” (1Timotei 1:15).

(Articol scris de Richard Ochs)

MINCIUNI

PE CARE LE AUD STUDENȚII

MINCIUNA # 1

PENTRU A CREDE BIBLIA, OMUL TREBUIE SĂ COMITĂ SUICID INTELECTUAL

Unul dintre miturile învățământului modern spune că o persoană cu adevărat inteligentă nu va crede Biblia. De fapt, multe persoane foarte inteligente au considerat Biblia nu doar un element esențial al credinței, ci însăși temeliea cunoașterii. Multe dintre cele mai vechi universități americane au fost fondate pe acest principiu. William și Mary, Yale și Princeton, pentru a numi doar câteva, au avut Biblia în centrul programei de învățământ. După cum afirmau primele regulamente ale Universității Harvard în 1642, „Fiecare student trebuie să fie învățat în mod clar și îndemnat cu toată convingerea să se gândească temeinic că principalul scop al vieții și al studiilor sale este cunoașterea lui Dumnezeu și a lui Iisus Hristos, care este viața veșnică, și prin urmare să Îl așeze pe Hristos ... ca singura temelie a cunoașterii și a învățării adevărate.”

Unele dintre cele mai scilpitoare minți ale istoriei au considerat că filosofia creștină despre lume și viață este complet rezonabilă. Augustin, John Wycliffe, Rembrandt, John Milton, Blaise Pascal, Johann Sebastian Bach, Robert Boyle, Jonathan Edwards, Michael Faraday, James Clark Maxwell, Lord Kelvin, C. S. Lewis, și mulți alții nu au văzut nicio contradicție între rațiune și credință. Faptul că Dumnezeu a descoperit oamenilor adevărul, în mod special prin Fiul Său Iisus Hristos, este singurul lucru care poate da sens vieții. Biblia este ridiculizată astăzi de mulți așa numiți „intelectuali”, datorită faptului că mândria și aroganța lor i-a orbit față de adevăr. „S-au fălit că sunt înțelepți, și au înnebunit” (Romani 1:22). Nu te lăsa prins în plasa pseudo-intelectualismului atât de răspândit în mediul academic! În cele din urmă, va conta foarte puțin dacă ești considerat deștept sau prost de către colegii tăi. Ceea ce va conta este dacă Îl cunoști pe Dumnezeu.

MINCIUNA # 2

EVOLUȚIONISMUL ESTE O EXPLICAȚIE REZONABILĂ A ORIGINII ȘI ALCĂTUIRII PREZENTE A UNIVERSULUI

Este important să definim termenul „evoluționism”. Aici nu discutăm numai despre schimbare sau transformare. În mod evident, lumea din jurul nostru s-a schimbat foarte mult. Prin evoluționism înțelegem ipoteza conform căreia moleculele au devenit om doar printr-un proces naturalist. Oameni precum G.G. Simpson, Jacques Monod, Carl Sagan și Richard Dawkins sunt câțiva dintre susținătorii principali ai evoluționismului.